

Sygn. akt IV Nsm 907/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 10.01.2018r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z wniosku J. Z., A. Z. (1)

przy uczestnictwie P. Z., Ż. Z.

o uregulowanie kontaktów z małoletnią

postanawia:

- I. ustalić, że A. Z. (1) i J. Z. będą mieli prawo kontaktów z małoletnią wnuczką M. Z. ur. (...) c. P. i Ż. jeden raz w miesiącu w każdą drugą sobotę w miesiącu w godzinach od 15.00 do 17.00 poza miejscem zamieszkania matki dziecka Ż. Z., ale w jej obecności, w obecności ojca dziecka P. Z. oraz w obecności kuratora sądowego, którego koszty będą ponosili wnioskodawcy,
- II. zobowiązać Ż. Z. do przygotowania dziecka na kontakty i nie utrudnianie kontaktów dziadków z dzieckiem,
- III. orzec, że strony samodzielnie ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

Sygnatura akt IV Nsm 907/17

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 10 stycznia 2018r.

Wnioskodawcy A. Z. (1) i J. Z. wnieśli o ustalenie kontaktów z małoletnią wnuczką M. Z. ur. (...) w W. c. P. o Ż., w ten sposób, że kontakty będą się odbywać w pierwszą i trzecią sobotę każdego miesiąca od godz. 9.00 do 15.00 po za miejscem zamieszkania uczestniczki Ż. Z. (matki dziecka). Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2018r. pełnomocnik wnioskodawców zmienił żądanie, w ten sposób, aby kontakty wnioskodawców z wnuczką odbywały się raz w miesiącu, w dniach, w których kontakty ma zabezpieczone ojciec dziecka, a czas kontaktów nie przekraczał 2 godzin. W pisemnym uzasadnieniu wnioskodawcy wskazali, że są dziadkami ojczystymi małoletniej, która mieszka z matką w L.. Pomiędzy rodzicami dziecka tj. P. Z. i Ż. Z. istnieje konflikt, toczy się też proces rozwodowy. W ocenie wnioskodawców, z uwagi na dobro dziecka nie powinno się ograniczać kontaktów z najbliższymi krewnymi, kontakt taki wpływa także pozytywnie na rozwój intelektualny i emocjonalny dziecka.

Uczestniczka Ż. Z. w odpowiedzi na wniosek, domagała się jego oddalenia, podnosząc że obowiązujące przepisy nie przewidują podstawy prawnej dla przyznania kontaktów dziadkom z małoletnią wnuczką. Podniesiono także, że wnioskodawcy nie zakupili żadnych zabawek dziecku i źle traktowali matkę dziecka w czasie jej pobytu w W..

Uczestnik P. Z. nie ustosunkował się do żądania wniosku.

Bezsporny był następujący stan faktyczny:

Wnioskodawcy J. Z. i A. Z. (1) są dziadkami ojczystymi małoletniej M. Z. ur. (...) c. P. i Ż.. Małoletnie dziecko mieszka razem z matką w L.. Obecnie, w Sądzie Okręgowym w Warszawie toczy się postępowanie rozwodowe VI C 2098/16 pomiędzy rodzicami dziecka, w toku, którego w trybie zabezpieczenia ustalono kontakty P. Z. z mał. córką M. Z., w parzyste tygodnie roku w soboty od godz. 15-18, po za miejscem zamieszkania dziecka w obecności matki oraz w obecności kuratora sądowego, w co drugi parzysty tydzień roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ż. Z. mieszkała razem z mężem P. Z. w W., nigdy nie mieszkała z teściami (wnioskodawcami). Spotykali się okazjonalnie, czasem przyjeżdżała do teściów z dzieckiem na 1-2 dni, wnioskodawcy wówczas starali się sprawować opiekę. Dochodziło jednak do konfliktów. Strony wzajemnie się oskarżały o niewłaściwe i nielojalne postępowanie względem siebie, przy czym Ż. Z. przyznała, że agresja dziadków „nie była kierowana względem dziecka, ale wobec niej” (00:42:01). Po rozstaniu z mężem Ż. Z. zamieszkała z córką u swoich rodziców w L.. Wnioskodawcy nie mieli kontaktu z wnuczką od czerwca 2016r. pomimo podejmowanych prób nawiązania kontaktu z uczestniczką mailem i umówienia spotkania z wnuczką. Pomędzy stronami tj. J. Z. i A. Z. (1), a Ż. Z. nadal istnieje ostry konflikt, którego podłożem jest spór pomiędzy małżonkami P. Z. (synem wnioskodawców), a uczestniczką (synową wnioskodawców) oraz toczącą się sprawą rozwodową.

W ocenie psychologa A. R., matka małoletniej M. Z. powinna mieć możliwość stopniowego zapraszania do sprawowania opieki nad dzieckiem osoby najbliższe, przy czym jak zaznaczyła psycholog, więź matki z dzieckiem winna tworzyć podstawy jego relacji z innymi osobami w tym dziadkami.

Dowody:

Zaświadczenie psychologiczne K-58,

Zeznania J. Z. K-61,

Zeznania Ż. Z. K-62.

Wiarygodne dla Sądu były zeznania stron, J. Z. oraz A. Z. (2), w zakresie, w jakim dotyczyły relacji wnioskodawców i małoletniej M. Z., gdyż niemal w identyczny sposób strony opisywały okoliczności zerwania więzi dziadków z małoletnią wnuczką; w pozostałym zakresie Sąd odmówił wiary tym zeznaniom, gdyż strony koncentrowały się na relacji pomiędzy małżonkami P. Z. i Ż. Z. oraz wzajemnych relacjach stron, co nie miało istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu. Świadek L. M. (matka uczestniczki) w swych zeznaniach koncentrowała się przede wszystkim na okolicznościach dotyczących pożycia córki z mężem i jej relacji z teściami. O relacjach wnioskodawców z małoletnią wnuczką, świadek nie miała wiedzy, przyznając, że „nie wie jak często córka odwiedzała teściów, nie wiem czy oni odwiedzali córkę” (00:16:48-00:16:58). Wiedza o kontaktach J. Z. i A. Z. (1) z małoletnią M. Z., dotyczył przede wszystkim okresu od czerwca 2016r., w tym zakresie okoliczności nie były sporne.

Wiarygodne było zaświadczenie psychologa A. R. z 7.12.2017r., którego treści żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje.

W art. 113⁶ k.r.o. uregulowano prawo do kontaktów z dzieckiem osób, które nie są rodzicami. Zgodnie z tym, przepisy oddziału regulującego kontakty rodziców z dzieckiem stosuje się odpowiednio do kontaktów m.in. dziadków. W konsekwencji w relacjach dziadków z wnukami zastosowanie znajdują odpowiednio przepisy art. 130–130⁵ k.r.o. Podobnie jak w przypadku uregulowania kontaktów między rodzicem, a dzieckiem, także w zakresie ustalenia kontaktów dziadków z wnukami, rola sądu jest subsydiarna, to znaczy, że Sąd rozstrzyga kontaktach tylko w przypadku, gdy dziadkowie i rodzice małoletniego dziecka nie mogą dojść do porozumienia (art. 113¹ § 1 k.r.o.).

Oczywiście kardynalną przesłanką warunkującą rozstrzygnięcie dotyczące kontaktów z małoletnim, tak w przypadku rodziców jak i dziadków, jest dobro dziecka w szerokim tego słowa znaczeniu, a więc zarówno materialnym jak i odnoszącym się do rozwoju emocjonalnego oraz psychicznego. Bez znaczenia są, więc ambicje rodziców i dziadków oraz ich wzajemne nieporozumienia, o ile oczywiście nie mają lub nie miały wpływu na sytuację małoletniego. Kontakty z wnukami, mogą także wpływać na lepsze wychowanie i rozwój duchowy dziecka oraz niewątpliwie sprzyjają kontynuowaniu więzów wielopokoleniowej rodziny. Okazywanie, więc przez dziadków przywiązania i dbałości o wnuki nie tylko nie kłóci się z interesem dziecka, ale jest ono oczywiście zgodne z jego dobrem.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszym postępowaniu, potwierdziło, że od półtora roku tj. od czerwca 2016r. wnioskodawcy J. Z. i A. Z. (1) mają utrudniony kontakt z małoletnią wnuczką M. Z.. Sytuacja ta jest związana ze sprawą rozwodową toczącą się pomiędzy ich synem P. Z., a matka dziecka Ż. Z., co jednak nie uzasadnia, w żaden sposób ograniczenia styczności dziadków ojczystych z wnuczką, tym bardziej, że postępowanie dowodowe nie wykazało jakichkolwiek zagrożeń dla dobra małoletniej M. Z. związanych z kontaktami z A. Z. (1) i J. Z.. Jak bowiem zeznała uczestniczka Ż. Z., dziadkowie nie byli agresywni do wnuczki i nie krzywdzili jej. Podobnie zeznawała L. M. (babka macierzysta), która wskazała „nie widziałam, aby dziadkowie krzyczeli na dziecko” (00:20:49). W tym stanie rzeczy nie ma żadnego uzasadnienia dla pozbawienia wnioskodawców J. Z. i A. Z. (1), uprawnienia do kontaktów ze swoją najbliższą krewną, jaką jest wnuczka M. Z.. Podtrzymywanie zaś relacji rodzinnych z dziadkami ojczystymi, niewątpliwie leży także w interesie dziecka, na co wskazała także psycholog A. R., w zaświadczeniu z 07.12.2017r., zaznaczając, że „więź z matką jest bazą dla podstawowej ufności dziecka i winno stanowić podstawę jego relacji z innymi osobami, w tym z ojcem i **dziadkami**”. Regulując kontakty, Sad uwzględnił obecną sytuację rodzinną małoletniej, związaną z toczącym się postępowaniem rozwodowym oraz fakt, dość ostrego konfliktu pomiędzy rodzinami matki i ojca dziecka. W ocenie Sądu więc kontakty winny się odbywać nie częściej niż raz w miesiącu, a obecność podczas tych kontaktów kuratora sądowego winna zapewnić spokojny i wyważony przebieg spotkania. Częstotliwość kontaktów została też dostosowana do regulacji zawartej w postanowieniu zabezpieczającym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 listopada 2016r. VI C 2098/16, regulującym kontakty P. Z. (syna wnioskodawców) z córką.

O kosztach postępowania orzeczono stosując ogólną regułę ponoszenia kosztów postępowania nieprocesowego wynikającą z art. 520 § 1 kpc, mając na uwadze, że obie strony, pomimo odmiennych stanowisk, w równym stopniu były zainteresowane rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie.